

Ova su spomenika na Opličićima, te sam jih opisao u prošlom dopisu (*Viestnik 1883 br. IV, str. 119*).

3.

**Х А С(И)Е ЛЕЖИ ПАВ || КО РАДОХТИЊ ОВИ (КАМН оdbijeno)
ЗСИЕКОХЬ НА СЕ ЗА || ЖИВОТА, МОЛЗ ТИ СЕ БРАТН.....
И ГОСПОДО НЕМОН Т || Е МН КОСТНЬ ПРѢТРЕСАТН**

Ovaj je zlameniti nadpis u Hodovu (V. dopis na str. 30) Stećak je šir. 0.86 m., dug 1.45. a vis. 0.82. Postavak pako šir. 1.28 m., dug 1.90, vis. 0.40.

V. Viestnik 1883 str. 81, 116. Vid Vuletić-Vukasović.

D o p i s i .

U Korčuli, dne 10 prosinca.¹ — Veleučeni gospodine uredniče! Niže Dubrava sat hoda put juga u Bregavi je na *Zlijem Lukama* njekoliko stećaka, a tako isto pod *Hubatnicom* na Bregavi na mjestu *Vodopoja* Ovdje mi je napomenuti sljedeće: 1. Ploča na grane obrubljena. 2. Slećak. 3. Stećak s križem na produbke. 4. Stećak s granama. Još je ovdje sedamnaest stećaka bez osobitih znakova. — Uzlazeći s Bregave vide se na *Prenjskoj Gradini* tri predh. gomile, a dvije na *Gracu*. Na *Černićima* poviše *Pješivačkog polja* povrh Dubrava, k sjeveru, je petnaest predhist. gomila. Na *Hodovu* je daleko od Dubrava prama sjeveru $2\frac{1}{2}$ sata hoda do deset predhist. gomila. Na mjestu *Haremu* (možda, jer je u kraju tursko groblje), od Dubrava k sjeveru po prilici 3 sata hoda, zlamenito je staro bosansko groblje, a sred groblja tri ogromne predhist. gomile. Sa dno groblja hilježim pojedine spomenike: 1. Stećak naslonjen na postavak. Svršuje u trostrani bridnjak sa osnovicama nagnutiem unutra. U vrhu su mu ukreesane tri jabuke. 2. Stećak zarubljen. U dnu je kao ploča povijena uzgori. 3. Ploča ogromna zarubljena naokolo. 4. Stećak naslonjen na ploču. 5. Stećak kao pod br. 1, ali bez jabuka. 6. Isto, ali je manji. 7. Ogromni stećak naslonjen na postavku. Svršuje u trostrani bridnjak sa osnovicama nagnutiem unutra. Uvrh stećka su tri jabuke, al su sada ponješto odbijene, a naokolo je stećak okićen lišćem. Povrh glave se dvije osobe (bass. r.) rukuju, biva muško i žensko. Na dno noge je štit, pa luk. S gornje je strane štit, a za njim ogromni mač. Štit je kao užetom podieljen okomito s desne put lieve. 8. Stećak, kao ogromna ploča, naokolo narešen granama. 9. Stećak kao ploča bez uresa. 10. Ploča. 11. Ogromna ploča. 12. Mali stećak, na postavku, bez uresa. 13. Ploča naslonjena. 14. Stećak poput ploče na postavku. Naokolo je obrubljen. 15—16. Ploča. 17. Ploča. Navrh nje je znak poput *torsa* (ponješto pokvaren), 18—19. Ploča. 20—21. Ploča ogromna

¹ V. Viestnik 1883 str. 118.

bez uresa. 22. Ogoromna ploča, a na njoj *bass. r.* poput stupovlja, biva od četiri stupa sa strane. 23. Velika ploča. Na njoj je grb — štit razdjeljen okomito s lieve put desne, a za njim mač. 24. Stećak poput ploče s postavkom. Narešen je granama. 25. Ogoromni stećak na postavku. Svršuje u trostrani bridnjak sa osnovicama nagnutiem unutra. Zarubljen je, a izpod ruba grane. 26. Mali stećak na način ploče, na postavku. 27. Ploča. 28. Stećak poput ploče na postavku. Na njeinu je s gornjega lica, kao sedam kapela, te su učinjene na *list djeteline*, a vrh svake kao zvezda. Na glavi su (put istoka) kao četiri stupa. S donjega je lica isto kao s gornjega. Povrh noge, isto kao na glavi stupovi, a poviše svakoga zvezda ili ruža. 29. Ploča okrnuta bez znakova. 30. Mala ploča. 31. Ogoromni stećak na postavku. U vrhu je širi, a naokolo je obrubljen. Na glavi mu je (put istoka) junak trgnutom sabljom, a prama sablji *disk*. Na nogama je sablja, a uza nju dva *diska*. Naokolo su uresi poput grana, te rek bi, da je mač za štitom, a grane, da sastavljuju štit. 32. Stećak na postavku poput ploče, a naokolo mu grane. 33. Stećak bez uresa na postavku. 34. Ogoromna ploča. 35. Ogoromni stećak, poput ploče, na postavku. S desne je strane razbijen, a sada napola prevaljen. S glave i s gornjega lica je nadpis naokolo u tri erte. (Vidji str. 29, br. 3). 35. Stećak, poput ploče, na postavku. 36. Ploča ulomljena. 37. Ploča pokvarena. 38. Ploča ogromna porubljena. 39. Ploča ogromna. 40. Ploča velika poput stećka, a oko nje grane. 41. Strašna ploča naokolo porubljena. 42. Ogoromna ploča. U vrhu je naokolo na grane, pa je obrubljena, a na njoj četvorina. U četvorini je štit, a u njemu dvije ruže. Jedna je ruža u gornjoj strani s desne, a druga u donjoj s lieve. Popriječno su s desne put lieve tri poteza. Štit je nepravilan. 43. Ogoromna ploča u vrhu obrubljena, granama. Na njoj je štit, u njemu ruža, a za njim mač. 44—46. Ploča. Posljednja je sada pokvarena. 47. Ploča. Na njoj je štit, a za njim mač. 48. Ploča obrubljena u vrhu granama. U obrubu je ogromni štit, a za njim mač. 49. Ploča obrubljena granama, a na njoj ogromni štit. 50. Ogoromna ploča. 51. Ploča sada pokvarena, te se nerazaznaju na njoj znakove. 52. Gomila, a na njoj ogromna ploča. 53. Ploča urešena granama — na gomili. Sada je pokvarena. 54. Ogoromna ploča. U vrhu je zarubljena granama. S jedne je strane rub na četverokut, a u njemu štit. U štitu je ruža, u vrhu, s desne, pa niže nje tri poteza, kao tri pāsa, okomito s desne put lieve. Za štitom je mač. S lieve je strane štitu polumjesec okrenut koso put desne, a izpod njega zvezda.

Po groblju je još desetak omanjih predhist. gomila. — Skromno mi je opaziti, da je ovo prvi put, da nalazim u bosanskom groblju predh. gomila, s toga se može slobodno kazati, da je groblje od davnih davnina, te, da su *Slorinci* našli *prasjedioce*, koji su se po svoj prilici poslije stopili u *slovinski elemenat*. — Umiljato Vam blagodarim, da onako *očinski* pratite moj maleni rad. Moje su malene i sitne zasluge, al' su *skladna vaša ustta*, koja hrabre mlade sile, jer na mladijem svjet ostaje, pa valja, da i mi štogod *naučimo* . . . Ja nastojim, da učim, *a ostalo nek' vlasta Bog!* . . . Vaš štovatelj

Vid Vučetić-Vukasović.

Razne viesti.

Nova obreta iz kamene dobe u Dalmaciji. — Muzealni i družtveni povjerenik i župnik u Gornjem Muću vredni g. M. J. Granić posla nar. muzeju u dar dva liepa glodala. O njihovom iznašašću obaviešćuje nas sam 9 studenoga p. g.: „Izmedju ove župničke kuće i groblja sa sjevera mali je briežić, koj vodi na stranu sve k sjeveru. Na njem su čobani načinili oputinu. S istoka te oputine i sada je zemlja viša za metar i pô, a računam po onom, što se vidi, da je ista oputina morala biti oko tri metra izpod zemlje. Zadnjih petnaest godina, odkad sam ja amo došao, bit će voda i vjetar odnio s te oputine pô noge zemlje. Tuda se ja više puta penjao na ovu stranu, a jednom ugledam nješto da viri iz zemlje. Razgledam, sjećam se što mora biti, i pomoću oštре šiljaste stiene izkopam jedno pa i drugo glodal“. — Osim toga isti je gospodin nabavio za naš muzej tri liepe rimske svjetiljke ondje našaste u jednom grobu; a kani izvesti izkapanje na njekoj ondješnjoj gradini, gdje su se već pomolili dobri tragovi starodavnog obitališta. — Isti je na Miljevcih izmedju Drnisa i Visovca u groblju kod crkve sv. Pavla našao dosta mašeta do sada neopaženih. Na jednom stoji izdjelan štit na način srđca a poprieko mač, kako su se rabili za srednjega doba; na drugom trokutnik, a na trećem čunjasta slika kao kapa.

Izkapanje starina na Solinu. — Pod ovim naslovom izdali smo u zadnjem broju našega Viestnika (1883, str. 100 – 102) na adresu u Beču njekoliko opazaka o izkapanju starodavne kršć. basilike na Solinu. Odkrita već davno, a od toliko važnosti za arkeolog. znanost u obće, da joj jedva para, srđce nas bolilo, što se njeno odkapanje ad kalendas graecas odgadjalo. Dan danas, kad se silne gradine kroz mjesece na svjetlo iznašaju kadkada i od privatnika i u divljih krajevih, kad i sama Turska hoće da se i na ovom polju s najprosvjetljenijimi državami takmi, to je po nas znanstveni zločin. Svake godine bar jedan put smo ondje hodočastili nadom, da se divimo pomaljajućemu se sjaju, a kad tamo ili nikakvog ili jedva kadkada koj zračić, da nas još više raztuži. U tom ti i sam spljetski *Bullettino* (komu ako i pravo prvenstva, i prva dužnost da koju reče o tom našem blagu) gromko šutio. Hodočastili smo isto tako i prošloga kolovoza, te nadjosmo, da sve kreće na gore. Ni brazdice na novo izkopane ni kamena odvaljena; a u ostalom kako smo u Viestniku bez oklevanja iztaknuli. Pitamo tu na blizu radeće seljake: zašto sve tako? A oni će: glede radnje kaže se, da novaca nema; bilo je donekle, tko je pazio, da se tu barem ne mrlja i ne kvari; od neko doba pako pa i danas nema ni toga, vele zato, da se štedi, te je svakomu, domaćemu i stranomu, prostro tu se verati po volji. Pod tim utiskom napisasmo onamo ono malo redaka, što je zadnji Viestnik iznio. Čuvaj nas bog, da smo tim htjeli ni vlasa se dotaknuti naših štov. prijatelja u Dalmaciji. Dobro smo uvjereni o njihovu žaru prama domovini i požrtvovnosti za njen boljak i napredak, a visoko cienimo i njihove zasluge na znanstvenom polju. Ciljali smo mnogo dalje, a jedino nakanom: — da se naši gospodari u Beču jednom odluče i kod nas na ozbiljan rad, — i da nas susjedice o uspjehu toga rada prvi obznani naš *domaći* list

Bullettino. Pogodismo podpunoma; te u što si pobjedu prisvajamo, hvalimo iskreno svim onim, koji su nam ju bilo ma kako i krivim putem omogućili. Već u istom *Bullettino* od studena naviešćuje nam se, da se izkapanje one basilike nastavlja, a pošto se već u zimi odpočelo, znak je i to, da će se radnja ovog puta neprekidno do kraja izvesti. Obećaje nam se dapače i ono drugo, da će od sada isti *Bullettino* tečajem ove radnje izviešćivati naposeb o uspjehih; te napokon da će se, čim radnja bude gotova, izdati djelo, u kom će ona basilika biti u cijelosti opisana i znanstveno ocijenjena. Ob ovom dakako nije ni moglo biti govora, prije nego se basilika u punom svom obsegu neodkrije; a po nas imao bi se i taj opis sa ocjenom na svjetlo dati naposeb, neodvisno od *Bullettina*. Biti će jamačno ondje gradiva za jaku knjigu. U ovoj pak pravo mjesto za razriješenje onih čvorova, kojimi su navlastito njeki nadpisi prepleteni, i koji se nedaju, bio ma tko, na prvi pogled razvrgnuti nego uz tvrdnu i mukotrpnu volju i uz pripomoć znanstvenih sprava. Samo onda nadoći će kritika, koje se i mi neodričemo, da reče svoju.

Izdanje onih nadpisa u Viestniku rabili smo dakle samo kao najmoćnije sredstvo kao najkrepčiji liek proti tudjemu nemaru, da se cilja, za kojim smo onimi crticami težili, što prije dokopamo; toga radi nismo se s nadpisima dalje bavili, a nismo ni mogli, da smo i htjeli, pošto nebjasno sigurni, da su u hitnji točno prepisani. Pravu lekejku dati će nam sam *Bullettino*, a tim će si i prvenstvo učuvati, jer će to i biti prvo pravo njihovo izdanje.

Želimo napokon iz srdca našim prijateljem na Solinu najobilniju žetvu, najsjajniji uspjeh, na sve veću slavu mile nam domovine i na korist naše domaće povesti.

S. L.

Starinski kotlovi u pjeskovitom gromačastom sastavu. -- Spomenuli smo u Viestniku g. 1882 str. 127 kotlove u živeu kamenu, odkrite u Vel. Gladuši, o kojih bi se pomisliti dalo, da su u prastaro doba mogli služiti kao rake za pogrebe. Sada pak obaviešćuje nas vredni izražitelj starina po Dalmaciji g. Dujam Alačević iz Zadra, da je on takovih kotlova opazio ne malo u kotaru benkovačkom (navlastito u gornjoj Jagodnji, u Polači i u Vrani), tom razlikom samo, što su ovdje izdubeni ne u živeu kamenu, nego u pjeskovitom gromačastom sastavu. Težaci vele, da ti kotlovi polaze iz turske dobe.

Marco Kraljević l' eroe della poesia popolare slava. — Ovo je naslov razprave, koju je italijanski napisao i u Trstu koncem prošle godine na svjetlo dao gosp. Dujam Srećko Karaman Spljećanin. Dakako dražje bi nam bilo, da ju je vredni naš spisatelj u materinskom jeziku najprije sastavio i izdao, a i sam ga predmet na to upućivao. Gosp. Karaman djeli svoju razpravu na troje. Prvo navadja sve, što je o Marku povjest pohranila; zatim što je o njem predava i narodna pripovjest sačuvala, a napokon kaže, kako ga riše narodna pjesma. Spisatelj u malo stranah (35) zradio svoju zadaću vješto i podpuno. Opazujemo samo, da se je na str. 23 mogao sjetiti i našeg velikana Hektorevića, koj nam prvi zabilježio, uglasbio i izdao narodne pjesme o Marku.